

Έχουμε γράψει σε προηγούμενες εκδόσεις ότι η Ευρώπη βρίσκεται πλέον κάτω από γερμανική μπότα και δεν θα πρέπει να μας εκπλήσσει η στάση της Μέρκελ, σε ότι αφορά την κρίση στην Ελλάδα (από την οποία βγαίνει πολλαπλά κερδισμένη η Γερμανία). Σήμερα θα προσπαθήσουμε να ριζώσουμε περισσότερο φως, με την πολύτιμη βοήθεια μίας Δημόσιας Προειδοποίησης που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα "Τα Νέα" των Αθηνών στις 27 Ιουνίου του 2007. Σημειώνουμε ότι η καταχώρηση αυτή δημοσιεύθηκε τον περασμένο μήνα και σε άλλες εφημερίδες των Αθηνών, ενώ όσα αναφέρει έχουν στο μεταξύ γίνει πραγματικότητα. Όσα ακολουθούν δεν είναι δικά μας, αλλά τα αντιγράφουμε για να έχετε μία εικόνα. Λόγω έλλειψης χώρου θα αναφέρουμε τα σπουδαιότερα σημεία και τα συμπεράσματα δικά σας. Περισσότερες πληροφορίες (αλλά και τι μπορεί ο καθένας να πράξει) στην ηλεκτρονική διεύθυνση www.nazi-roots-of-brussels-eu.org.

Ιστορικά δεδομένα

“Ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος σχεδιάστηκε και χρηματοδοτήθηκε από το μεγαλύτερο χημικό/φαρμακευτικό καρτέλ του κόσμου εκείνης της περιόδου, τη γερμανική IG Farben (Bayer, BASF, Hoechst και άλλες). Στόχος τους ήταν να κατακτήσουν την Ευρώπη και να τη συνενώσουν σε μία κοινή αγορά για τα χημικά και πετροχημικά προϊόντα τους. Ο μόνος τρόπος για να ολοκληρωθεί αυτός ο στόχος ήταν με στρατιωτική βία. Έτσι, έφεραν τους Ναζί στην εξουσία ως τους πολιτικούς και στρατιωτικούς τους πράκτορες”.

Οι λεπτομέρειες αυτού του master προγράμματος μπορούν να ληφθούν από τα αρχεία του Δικαστηρίου Εγκλημάτων Πολέμου της Νυρεμβέργης

ΚοσμοΠΟΛΙΤΙΚΑ

Του Παναγιώτη Νικολάου

Οι Γερμανοί ξανάλθαν!

γης εναντίος της IG Farben που δημοσιεύθηκαν για πρώτη φορά στο διαδίκτυο το 2007, στην διεύθυνση www.profit-over-life.org

Οι ρίζες της Ευρωπαϊκής Ένωσης

“Αφού η πολεμική προσπάθεια να κατακτηθεί η Ευρώπη απέτυχε, τα συμφέροντα γύρω από αυτό το καρτέλ πετρελαίου και φαρμάκων ανασυγκροτήθηκαν. Ενώ οι πολιτικοί και στρατιωτικοί συμμετοχοί του συνασπισμού IG Farben/ναζιστικού καθεστώτος τιμωρήθηκαν με βαριές ποινές στη Νυρεμβέργη, τα ανώτερα στελέχη της IG Farben - οι πραγματικοί εγκληματίες πολέμου - επανατοποθετήθηκαν σύ-

ντομα στις υψηλότερες θέσεις των διαδόχων της IG Farben, δηλαδή της BASF και της Bayer. Στόχος τους ήταν να κάνουν μια δεύτερη προσπάθεια για την “κατάκτηση” της Ευρώπης - αυτή τη φορά χρησιμοποιώντας την πολιτική πίεση και την οικονομική δωροδοκία στα πλαίσια της εδραίωσης μίας ΕΕ που να κυβερνάται από μεγάλες εταιρίες.

Όπως ήταν αναμενόμενο, οι πολιτικοί αρχιτέκτονες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν όλοι λείψανα της ναζιστικής περιόδου ή διάδοχοι των συμφερόντων της IG Farben. Ο Walter Hallstein, κορυφαίος καθηγητής νομικής στη ναζιστική Γερμανία, επιβλήθηκε ως πρώτος Πρόεδρος της Ευρωπαϊ-

κής Επιτροπής από το 1956 ως το 1967. Στόχος του ήταν να σχεδιάσει το βασικό νομικό πλαίσιο της ΕΕ για να διασφαλίσει τον εταιρικό έλεγχο σε κάθε επίπεδο.

Κατά τη διάρκεια της ‘βασιλείας’ δύο δεκαετιών του Γερμανού καγκελάριου Helmut Kohl - ο οποίος ανελίχτηκε από υπάλληλο της θυγατρικής της IG Farben, BASF, σε καγκελάριο - τα πολιτικά όργανα της ΕΕ διαμορφώθηκαν σύμφωνα με τις απαιτήσεις των πολυεθνικών εταιριών. Κατά την περίοδο κυριαρχίας του Kohl, η αποκαλούμενη “Ευρωπαϊκή Επιτροπή” μετατράπηκε σε πολιτικό γραφείο του καρτέλ πετρελαίου και φαρμάκων - εκλεγμένη από κανένα και λειτουργώντας πέρα από οποιοδήποτε δημοκρατικό έλεγχο. Το καρτέλ πετρελαίου και φαρμάκων ήταν εκείνο που χρηματοδότησε την ΕΕ ως λειτουργική του βάση”.

Τότε και τώρα

- * Ο πλούτος της χώρας ανήκει σε ξένες δυνάμεις κι εταιρίες.
- * Η εθνική βιομηχανία της Ελλάδας περιθωριοποιείται.
- * Το ελληνικό νομικό σύστημα αντικαθίσταται από ένα νομικό σύστημα που επιβάλλεται από τις ξένες δυνάμεις που ενεργούν ως πράκτορες πολυεθνικών εταιριών.
- * Μεγάλο τμήμα των συναλλαγματικών αποθεμάτων της Ελλάδας χρησιμοποιείται για τη χρηματοδότηση των εισαγωγών ακριβών πατενταρισμένων προϊόντων εις βάρος της εθνικής οικονομίας.
- * Τη δημόσια γνώμη επιβάλλουν κύκλοι συμφερόντων των ΜΜΕ με ξένα ενδιαφέροντα.
- * Για την καταπίεση κάθε αντίστασης επιβάλλονται υπερεθνικοί νόμοι και όργανα που περιορίζουν τα θεμελιώδη πολιτικά δικαιώματα και μετατρέπουν την Ελλάδα σε αστυνομικό κράτος.

Μαθήματα από την Ιστορία

1993: η IG Farben χρηματοδοτεί την άνοδο των Ναζί στην εξουσία.

1939: Η IG Farben αναλαμβάνει τον έλεγχο της βιομηχανίας χημικών και πετροχημικών της Πολωνίας.

1940: Η IG Farben κατασκευάζει γιγάντιο εργοστάσιο στο Άουσβιτς, το εργατικό προσωπικό του οποίου απαρτίζεται από Έλληνες. Τα άτομα που αντιτίθενται στο ναζιστικό καθεστώς καταλήγουν στο στρατόπεδο συγκέντρωσης του Άουσβιτς.

1948: Τα διοικητικά στελέχη της IG Farben καταδικάζονται στη Νυρεμβέργη για γενοκτονία και δουλεία - ειδικά για τα εγκλήματα που διαπράχθηκαν εις βάρος των Ελλήνων.

1951: Ο Hans Globke, συν-συγγραφέας στο Σχολιασμό της νομοθεσίας της Νυρεμβέργης σχετικά με τις φυλετικές διακρίσεις, δεν προσήχθη στη δίκη της Νυρεμβέργης και - ως επικεφαλής της Καγκελαρίας - έγινε ο αρχιτέκτονας της μεταπολεμικής Γερμανίας. Κατά τη διάρκεια της θητείας του, οι τρεις εταιρίες που διαδέχθηκαν την IG Farben, η Bayer, η BASF και η Hoechst, απέκτησαν πολύ μεγαλύτερη δύναμη σε σχέση με τον προκάτοχό τους.

1952: Ο Carl Wurster, ο οποίος κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο διετέλεσε πρόεδρος της εταιρίας χημικών στην οποία παράχθηκε το αέριο cyclone

Ρώμη 1957. Οι Konrad Adenauer (αριστερά) και Walter Hallstein (δεξιά) υπογράφουν τη Συνθήκη της Ρώμης, το θεμελιώδες έγγραφο για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Β που χρησιμοποιήθηκε στο Άουσβιτς κι ο οποίος δικάστηκε για εγκλήματα πολέμου στη Δίκη της Νυρεμβέργης, αναλαμβάνει τη διοίκηση της BASF για δεκατρία χρόνια.

1956: Ο Fritz Ter Meer, ο οποίος καταδικάστηκε στη Νυρεμβέργη για γενοκτονία και δουλεία για τα εγκλήματα που διέπραξε στο Άουσβιτς, τελεί πρόεδρος του εποπτικού συμβουλίου της Bayer για σχεδόν μία δεκαετία.

1958: Ο Walter Hallstein, δικηγόρος και ηγετικό στέλεχος των Ναζί, γίνεται ο πρώτος πρόεδρος των Ευρωπαϊκής Επιτροπής για μία δεκαετία.

Δεκαετία ‘60: Καθώς ο Wurster παραμένει επικεφαλής της BASF, ανακαλύπτει έναν πολλά υποσχόμενο νέο υπάλληλο, τον Helmut Kohl, και προωθεί την πολιτική του ανέλιξη έως τη θέση του Καγκελάριου της Γερμανίας.

1981-98: Για 16 χρόνια, ο Helmut Kohl έχει τον ρόλο του πολιτικού μεσολαβητή για καρτέλ πετρελαίου και φαρμάκων, χρηματοδοτεί τη δημιουργία της γραφειοκρατίας της ΕΕ και οργανώνει τη δεύτερη απόπειρα για την κατάκτηση της Ευρώπης. Κατά την διάρκεια της θητείας του, ονομάζει δύο αξιόπιστους διαδόχους, οι οποίοι θα προωθήσουν μετά από αυτόν τον έλεγχο της Ευρώπης από τις μεγάλες επιχειρήσεις: Την Angela Merkel και τον Wolfgang Schaeuble, τους πιο αξιους συνεχιστές αυτής της προσπάθειας.

Η συνέχεια επί των άδειων ευρωπαϊκών πορτοφολιών...